Viri ſanguinum et doloſi) qui effuſuri ſunt ſan-
guinem innocentiſſimi redemptoris noſtri (nō di-
midiabunt dies ſuos) voluntarios ſcilicet non
autem a deo conſtitutos. quia illi in predeſtinatio-
ne dei noſcuntur eſſe diffiniti. ſed ſuos. nō enim p̄-
ficient tot annos quantum putant/ ſed infra tem-
pus peribunt quod ſperabunt (ego autem) vox fi-
lij ad patrem a diebus temporalibꝰ veniam ad di-
em eternum quia (ſperaui in te domine) quod non
faciunt illi.

Pſalmus. lv. in quo populus fidelis
confortatur ꝯtra pſecucōnes malorū.

Vox eccleſie orantis deum ne fideles opprimam-
tur ab inimicis dicit.

Miſerere mei deus preſta auxiliũ. porri-
ge ſcutũ miſcdie. ne
cenciã in tribulacõne (qm̃ inimicus) .ſ. diabolus ꝑ ſe et
ꝑ ſuos (ꝑſequitur me) multis modis me affligẽdo (toto
tẽpore impugnãs) viſibiliter ⁊ inuiſibiliter (tribulauit
me). Neceſſe ẽ ut miſerearis. Qm̃ multi ſũt inimici
mei) mẽbra diaboli (qui bellãtes toto tp̃e vite mee adũ-
ſũ me) in mẽbris meis quaſi pedibꝫ (cõculcauerũt me)
Sed nũquid. Ab altitudine) ſupbie et elacõis iſtoꝝ
qui me ꝑſequũtur q̃ breui tẽpore duratura eſt (timebo)
ſperando. abſit/ non enĩ timebo qꝛ (ego in te ſperabo) in
quo nulli ſperãti timẽdũ eſt. Quis enĩ ſperauit in dño et
cõfuſus eſt: nullus. In deo laudabo ſmones meos)
attribuẽs ei ſic fonti ſapiẽtie qđ bñ loquoꝛ (in dño ſpera
ui) in quo ꝯfirmatus (nõ timebo quid faciat m̃ hõ). i. car
nalis quicũqꝫ. Tota die v̄ba mea) licꝫ eſſent a deo. licꝫ
eſſent ſalutaria (execrabãtur) ꝯtẽnebãt a pfidis inimi
cis meis (oĩa ꝯſilia eoꝝ erãt ad inferẽdũ malũ michi)
Ipſi ſubdoli xp̃iani Inhabitabũt) mixtim cũ bonis.
publice enĩ videbãtur eſſe in eccia ⁊ ꝯgregacõẽs ſequi
ꝯuentuſqꝫ populoꝝ ſꝫ virus ꝑuerſitatis ſue (abſcõdũt)
ipi/ ſi nõ poſſunt ſtatĩ decipe imitãtes magiſtrũ ſuũ dia-
bolũ q̃ ſemp nititur in fine hominẽ decipe (calcaneũ meũ)
finẽ vite mee (obſuabũt). Illi ita agẽt ꝯtra me ut pote
quibꝫ grauis ſũ ad vidẽdũ. mali enĩ quaſi graue põduſ
ferũt vitã iuſtorũ ſꝫ tñ ego nõ curo/ qm̃ tu. D dñe ſal-
uos facies illos) et hoc (ꝑ nichilo). i. ſine aliquo merito
eoꝝ ſꝫ gratis ꝑ pietatẽ/ et ꝑ hoc ſaluabis quia (in ira)
correctõis tue ꝑ flagella (ipſos) a ſtatu ſupbie (ꝯfrin
ges) ad hũilitatẽ et per diuerſarũ anguſtiarũ numero-
ſitatẽ reuocati ꝯpellẽtur tibi dño ꝯfiteri.

Dñ ego ut exẽplũ eis darẽ ꝯuerſiõis. Annũciaui ti=
bi vitã meã) p humilẽ ꝯfeſſionẽ (⁊ lacrimas meas) q̃s ti=
bi ꝑ hijs fudi ꝑ tua clemẽtia (acceptas habuiſti i ꝯſpe=
ctu tuo) Sicut) erat (in ꝑmiſſione tua exaudiſti me de=
p̄cantẽ) ꝑmiſeras eni te exauditurũ flẽtẽ ac tribulatũ/
inuẽi ergo te miſericordẽ in ꝑmittẽdo/ veracẽ i reddẽ=
do/ cũ exauditus ſũ nõ timeo inimicos/ qm̃ aduſarij mei
(in fugã ꝯũtentur) In quacũqȝ die) et i quacũqȝ etate
(inuocauero te ecce ꝯgnoui) qꝛ i omĩ neceſſitate tu deus
aſſiſtis miſcd̃iã p̄ſtãs tuis ⁊ ita (cognoui qꝛ deus meus
es) ꝓprie q̃ in omĩb9 michi aduerſis tã clemẽter ſubue=
nis/ quẽ colo quẽ amo. Et ideo. In deo laudabo ver=
bũ) filiũ i deo p̄re intelligẽdo ⁊ p̄dicãdo eũ p̄ri ꝯſubſtã=
ciale coeternũ ⁊ omĩpotentẽ/ et quicq̃d de p̄re ſcd̃m ſb=
ſtãtiã dicitur de eo eſſe ſentiẽdũ (⁊ ſermonẽ) .i. p̄dicacõnẽ
xp̄i p quã regulã viuẽdi mũdo p̄ſtitit ⁊ ſalutẽ/ laudabo
in dño ſpũ ſcõ p quẽ eſt facta. et ideo (in dño ſperaui) ⁊
ꝓpter hoc (nõ timebo quid faciat michi homo) .i. diabo=
lus q̃ me iniqua ſemꝑ volũtate pſequitur. Nõ timebo
dico qꝛ ſi auferãtur m̃ hec tpalia tñ remanebit m̃ vñ tibi
ſeruire poſſim qꝛ. In me ſũt vota tua deus) .i. deſideia
tibi ſuiẽdi/ nõ ẽ opus extra querere qꝛ i me ſũt que vo=
ta ego reddã tibi. ſ. laudacões nõis tui/ qꝛ de cordis
area ꝑfertur laudis incenſũ ⁊ de telario bone ꝯſciẽtie ꝑ=
fertur fidei ſacrificiũ. iſta ſũt vota p̄ncipaliter tibi grata
ſi caritate fuerint incenſa. Merito debeo laudare te.
Qm̃ eripies) i alia vita (animã meã de morte) ꝑpetua
(oculos meos a lacrimis) quia ibi nullus mala ſua de=
flet (⁊ pedes a lapſu) qꝛ ibi nulli labũtur i malũ. eripuiſti
dico (ut placeã corã deo in ſplendoribus ſcõꝝ) i eternũ.